

CLEVELAND 3, O., FRIDAY MORNING, DECEMBER 10, 1943

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HENDERSON 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 290 Fri., Dec. 10, 1943

Tega Vam pa ne verjamemo, g. Adamič!

Zadnjo soboto je radijska postaja Osvobodilne fronte (partizanov) oznanila v svet, da je bila sestavljena v Jugoslaviji nova vlada, vlada komunističnih partizanov. Predsednik je Hrvat dr. Ribar in minister obrambe je "feldmaršal" Josip Brozović, imenovan drug Tito, tudi Hrvat, ki je vodja vsega partizanske gibanja v Jugoslaviji.

V tej vladi je pet Hrvatov, štirje Srbi, en Slovenec in en Musliman. Slovenski "minister" je neki Josip Rus, nam popolnoma neznana oseba.

Ta vlada pravi, da je edino polnomočna v Jugoslaviji in da bo ona odločala o usodi Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Pred par dnevi je prišel v javnost Lojze Adamič, ki trdi, da so vse velike države odobrile ta korak jugoslovanskih partizanov. Seveda, g. Adamič previdno pristavlja, da "on tako sodi."

Ako to trdi g. Adamič, si usojamo mi trditi, da tega na noben način ne verjamemo. Mi pač verjamemo, da se je stvorila taka partizanska komunistična vlada v Jugoslaviji, ne verjamemo pa, da bi tako vlado potrdile velesile, ali da bi bila organizirana na pobudo velesil.

Lojze Adamič naj pove javnosti eno samo državo, ki je priznala novo partizansko vlado. Naj nam pove, ako jo je priznala vsaj Rusija, o kateri vemo, da je podpirala partizansko gibanje v Jugoslaviji, saj je organiziral partizane "general" Tito (Josip Brozović), izrazit komunist, izšolan v Rusiji med komunisti.

Ako se je ustvarila komunistična vlada v Jugoslaviji na pobudo velesil, ali ako bodo to vlado velesile priznale, potem moramo izgubiti vsako vero v demokracijo, potem moramo izgubiti vsako vero v moško besedo in končno — izgubiti moramo vsako vero v Atlantski čarter.

Ako bodo velesile, zlasti Zed. države in Anglija, priznale novo partizansko vlado v Jugoslaviji, bo to pomenilo, da so snedle svojo moško besedo, ki so jo dale sedanji jugoslovanski vladi, ki se je prva postavila v Evropi po robu Hitlerju. Takrat je predsednik Roosevelt dal svečano besedo kralju Petru: "Ne vdajte se Hitlerju, postavite se mu po robu, naša pomoč vam je zagotovljena!" Vlada kralja Petra je ubogala, izvršila je znani puč, odstavila vlado princa Pavla in — plačala je drago. Hitler je poslal na prestolnico Jugoslavije svoje bombnike, ki so lepi Belgrad porušili in pod razvalinami je umrlo do 30,000 oseb.

Ako bi bila jugoslovanska vlada podpisala pakt s Hitlerjem, bi bil danes Belgrad cel in živelo bi na tisoče ljudi, ki so postali žrtve kljubovanja Hitlerju.

Jugoslovanska vlada je zbežala v tujino, da je mogla uradno zastopati Jugoslavijo pri zaveznikih. Združeni narodi so to jugoslovansko vlado priznali, da, priznala jo je celo Rusija. V gore je zbežal Draža Mihajlovič s svojimi četniki, ki je s tem dal vsej Evropi zgled, da zaveden narod ne klone. Do neba so Mihajloviča takrat poveljevali vsi svetovni narodi.

Združeni narodi so, kot rečeno, sprejeli jugoslovansko vlado, odnosno Jugoslavijo potem nje v svojo sredo in ambasador Fotić je podpisal s drugimi združenimi narodi priasego, da se bodo borili proti osišču do zadnjega diha.

Torej sedanja jugoslovanska vlada je uradno potrjena kot polnomočna vlada, ki uradno zastopa Jugoslavijo. Ali bodo zdaj vlade združenih narodov to uradno priznalo vlado enostavno brenile s pozorišča in priznale komunistično partizansko vlado?

Mi s tem ne zagovarjamo jugoslovanske vlade prav nič. Priznamo jo pa kot uradno zastopnico Jugoslavije za toliko časa, dokler ne bodo imeli narodi v Jugoslaviji prilike, da se sami izrazijo, kakšno vlado hočejo. To priznamo ali trdimo zato, ker se strinjamo s Atlantskim čarterjem, katerega sta razglasila predsednik Roosevelt in premier Churchill in katerega so odobrili vsi evropski narodi, ki so okupirani po Nemčiji ali osišču.

Atlantski čarter govori da bodo imeli vsi osvobodjeni narodi, mali in veliki, priliko izraziti svojo voljo, kakšno vlado hočejo imeti. Na konferenci v Teheranu pred nekaj dnevi, so zaključili predsednik Roosevelt, premier Stalin in premier Churchill, da vabijo v veliko družino demokratičnih držav vse narode, male in velike, ki jim je garantirana svoboda in suverenost na principih Atlantskega čarterja.

In če so se zastopniki Zed. držav, Anglije in Rusije še pred nekaj dnevi izrekli, da bodo dobili osvobodjeni narodi vso priliko izražati svojo voljo na principih Atlantskega čarterja, torej da si bodo smeli samo ustvarjati svoje vlade, kako bi mogle potem iste velesile v isti sapi priznati partizansko vlado v Jugoslaviji, ki ni noben izraz narodove volje?

Mi smo že povedali svoje stališče in pri tem ostanemo, namreč: naj se izpolni tudi pri jugoslovanskih narodih princip Atlantskega čarterja in narodi naj dobe priliko, da bodo izrazili svojo voljo glede bodoče vlade in to pod nadzorstvom okupacijskih armad zaveznikov. Taka vlada bo potem res izraz svobodne ljudske volje, pa naj si že izbere vlado, kakršno na svetu hočejo. Mi bomo upoštevali večino naroda doma.

Mi smo že rekli, da naši Slovenci v stari domovini ne bodo hoteli v Jugoslavijo, kakršna je bila pred to vojno. Stavimo pa tudi glavo, da je danes 80% našega naroda doma, ki ni za komunistično partizansko vlado. Naj bo torej narod doma oproščen verig, naj pa pove, kaj bi rad.

Ako bodo pa velesile požrle besedo in potrdile vlado, ki se je vsilila narodu s puško in nožem, potem ta vojna ni vojna za demokracijo, potem mali narodi ne bodo dobili svobode, ampak bodo prišli izpod ene diktature v drugo in ta vojna potem ne bo drugo, kot priprava za tretjo svetovno vojno.

Saj menda nismo poslali svojih sinov na bojno polje, da bi reševali kožo samo nekaterih velesil. Poslali smo jih v boj za osvobodjenje malih narodov, za principe Atlantskega čarterja in za trajen, pravičen mir. Upamo, da naši sinovi ne bodo zastopili prelivali svoje krvi na bojnih poljanah. Ako jo bodo, potem to ne bo vojna demokracij, ampak imperialistična vojna.

Mi še vedno zaupamo vsaj predsedniku Rooseveltu in premieru Churchillju in tudi pričakujemo, da nas to zaupanje vanje ne bo varalo.

Newburške novice

Dež pada, sneg se napoveduje, mrzlo je. Vse kaže, da prihaja "starka" zima v naše kraje. Kdor se ni v poletnem času preskrbel z kurjavo, ima zdaj dneve polne skrbi, ker premoga, tako nas strašijo, primanjkuje. Najbrže bo to zopet neka nakana, da se lažje cena povisa in ljudje brez posebnega godrnarja plačajo, kolikor kdo zahteva. Ali ni tako z vsemi potrebščinami? S hrano, obleko in drugimi reči? Znati se mora.

Prejel sem krasno slikico svetle družine, kartico, ki mi jo je poslal Cpl. Frank Stopar, ml. Iz Italije je bila odposlana 1. novembra. Prejel pa sem jo kakih deset dni potem. Ko je Frank to pisal in voščil nam vsem najlepše božične praznike, ni mislil, da bo on v večnosti predno njegovo prijazno voščilo pride do nas. In ko smo voščilo prejeli, tudi mi nismo vedli, da prav za prav prihaja to voščilo že iz večnosti. 9. novembra je Frank dal svoje življenje na bojnem polju za boljši svet, ki ima priti po tem tako nepotrebnem prelivanju krvi. Kar dela vse še bolj žalostno je dejstvo, da je Frankov oče, Frank Stopar st., umrl 4. novembra nepričakovane smrti, zadela ga je kap. In tako sta se oba preselila v večnost le par dni drug za drugim in zapustila tukaj žalujejoče brate in sestre pred vsem pa žalujejočo mater oziroma soprogo. Jutri se bo darovala slovesna sv. maša za pokoj duše Frank Stoparja ml., kateri je prva žrtve izmed 470 naših fantov in mož, ki so v vojaški službi. Da bi bila tudi zadnja!

Iz Italije so se pisмено oglašali tudi Emil Gregorič, Anton Gorenc, Patrick N. Novak, John Rožnik, Silvester Urbanec in Stanley Skufca. Iz zapada pa prihajajo Charles Blatnik, Jerry Gliha, Peter Miller, Frank Škerl, Frank M. Hočevar in Lawrence Globokar. Iz domačih krajev pišejo Jos. Bradač, Jos. Pucell, Anton J. Russ, John F. Legan in Bernard Lozar. Nekateri se pohvalijo da jim ni hudega, drugi pa na tihem kažejo, da so siti vsega tega blaznega in zmešanega sveta. Prav zares je čas, da se svet spametuje.

"Moder je človek, ki vzame svarilo in se skuša po njem ravnati." Bog vedi, če se bo človek kdaj toliko izpametoval, da bo poslušal božje svarilo, ki pravi: "Zapomni si, da posvečuješ Gospodov dan." Nedeljsko delo ne pridobiva božjega blagoslova, in brez tega so vsa naša prizadevanja nič, še manj, ko nič.

Zelo malo se je udeleževalo v splošnem Jozefina Vidmar. Svet je malo slišal o njej. Bolezen pa jo je le našla in jo zgrabila tako močno, da je čez nekaj dni podlegla v 55. letu svoje starosti. Za seboj zapušča več sinov in hčera kakor tudi soprogo Ignac Vidmarja. Previdena s svetimi zakramenti je odšla po plačilo, ki si ga vsaka skrbna

mati zasluži. Naj počiva v miru.

"Varuj dobro ime družin, da bodo drugi tvojeja varovali." Tako pregovor, žal, da je velikokrat ravno nasprotno.

V Poughkeepsie, N. Y. je bil zadnji ponedeljek obsojen v 30 letno ječo 13 letni Edwin Cordare zato, ker je onečastil in umoril 10 letno deklico. V Atlanta, Ga. je pripeljal 17 letni Albert Hawkins mrtvo 15 letno Gladys Zimmerman nazaj na dom njenih staršev s katero je bil nekeje čez noč od sobote na nedeljo. Preiskava je dognala, da je bilo dekle zastrupljeno z neko omamo. V Indianapolis, Indiana je iskal oče, in jo končno tudi našel, svojo 15 letno hčerko, ki je šla iz doma "za delom" in ga tudi našla — v neki beznici, kjer jo je oče našel bolno od sople razuzdanosti. IN SE DOBIJO MATERE, KATERE PUSČAJO NEDORASLE OTROKE SAME DOME IN HODIJO V TOVARNE LOVITI TISTE DOLARJE, KATERI SO JIM VEČ VREDNI, KOT PA DOBROBIT NJIH LASTNIH OTROK. ALI MISLIŠ, DA SO TVOJI OTROCI IZ DRUGACNEGA MATERIJALA KOT ONI, KI SO PADLI RADI NEBRIZNE VZGOJE?

Bogve v kako svrhu je začel list Amerikanski Slovenec tako na gosto trostiti na obilno propagando komunističnih partizanov? Morda pa je tistega mnenja, kot oni, ki je prižgal dve sveči; eno sv. Mihaela, drugo pa Luciferju, češ, kdo ve kam pridem po smrti.

"Laže je zaježiti deroči gorški potok, kot pa človeško srce zadovoljiti" — Edino le Bog ga more zadovoljiti popolnoma. Vzrok zakaj je toliko ljudi nezadovoljnih, je beg za popolno srečo tukaj.

Matt Zakrajšek, eden naših fantov v službi marinov na pacifičnih otokih, je prišel na daljši dopust po dveletni službi. Matt, seveda ne sme povedati vsega, kar bi rad. Pozna se mu pa, da ni bil ravno na počitnicah tam.

Zglasil se je tudi Raymond Hočevar iz Elizabeth Ave. Ray še vedno pohaja v šole za aeronavtične mehanike. Pravi, da se je marsikaj koristnega že naučil. Od tukaj gre v Salt Lake, kjer bo šole nadaljeval.

"Kdor zapravlja brez ozira, bo trpel pomanjkanje brez sočutja." To naj denojo v žep vsi oni, kateri dandanes služijo od \$7 do \$15 na dan in koncem meseca nimajo toliko, da bi si kupili tobak.

Kongresman Dondro iz Michigana je protestiral v kongresu proti 300,000 izvodom komunistične propagande, katere Stalinovci pošiljajo v Ameriko raznim Slovanom in priporočajo, naj se Slovani združijo.

"Lend-lease" je res v čudnem teku: mi dajemo onim živeča in vojne potrebščine, oni pa nam vračajo, s tem, da podkopujejo podlago, na kateri stoji ameriška ustava. To je res lepa zamenja. Ali ne?

"Čim več človek ve, tem bolje ve, da nič ne ve." Izmed vseh onih, kateri neprestano napadajo katoliško cerkev, jih ni pet, kateri bi mogli povedati, kaj je katoliška cerkev ali kaj uči. Votla klada najbolj doni. Prazen klas najvišje moli.

Še vedno po malem napredujemo. V družini Frank Kalister so dobili sinčka, Gerald Brendan. Za botre ima Frank in Elsie Kuhar. Pri Matt Roglovih se veselijo sina Matthew Charles. Ta bi bil že skoraj peš lahko prišel. Pri družini Liska v Warrensville Heights pa so dobili Kazimira Josepha. V cerkev je prišel s teto, Mrs. Jos. Turk in John Millerjem. Naj bi bili zdravi in srečni vso pot svojega življenja.

Lepo število deklet je pristopilo v Sodality zadnjo sredo. To je prav. Pohvalno je za vsako dekle, ako je v Sodality, to se pravi, če izpolnjuje pravila in živi, kot pravi Marijin otrok. Sploh bi ne smelo biti katoliškega dekleta, ki bi ne bila dobra članica tega društva. Vsem čestitamo in upamo, da bodo uživale v društva veliko veselja in sreče. Saj končno, pravega veselja niti tu na zemlji ni izven onega pri naši nebeski Materi. "Kdor mene najde, najde življenje — življenje, ki ga je vredno živeti — in prejme zveličanje od Gospoda." Te besede polaga sv. Cerkev Mariji na ustnice.

"Ako Bog hoče," je zapisal Frank Stopar, ki je 9. novembra padel na italijanski fronti, "ako Bog hoče, ko bo tole (vojna) mino, bomo prišli zopet v ljubljeno Ameriko..." Da, Amerika je ljubljena in to sicer od vseh razen onih, kateri se trudijo noč in dan, da bi požgali korenine, iz katerih je Amerika zrastle in na katerih dnes cvete. Amerika je edina država danes na svetu, ki še priznava vrednost in pravice posameznega državljana. Bodisi, da si rojen Amerikaneec, ali pa si jo adoptiral za svojo, tvoja prva dolžnost za Bogom, je Amerika. Pangermanizem, panslavizem, ali pa pankarsbodi je v Ameriki odtujevanje in zato ne spada sem. Amerika je "melting pot" vseh narodov in kdor se ne more temu prilagoditi, ni za Ameriko. Kot otrok sem opazoval, kako je mati kuhala "žajfo." Kar se ni stajalo (sevrlo) in postalo del "žajfe," je mati vrgla iz kotla na ogenj. Nacizem, fašizem in komunizem so tuji predmeti, ki se ne bodo stajali in postali ne bodo nikdar ena celota za Amerikance. Take je treba zmetati ven. — Scat! Adamič & Co. You don't belong here!

"Kakšen človek pa je tisti Petrač, o katerem toliko slišim?" "Če boš kdaj videl človeka, ki tovariša prosi za posojilo, tisti, ki maje zglobo, je Petrač."

Božič se bliža in s tem tudi novo leto. Na novega leta dan in drugi dan, ki je nedelja, vprizori St. Lawrence Dramatic Guild dve krasni igri. Igralci in igralke so vsi mladi navdušeni diletanti, ki se trudijo, in ne zastoj, da bodo predstavili vsak svojo ulogo, kar najbolj resnično. Nastopili bodo generali, vojak, gospodje in gospe iz časa ameriške civilne vojne — v eni igri. V drugi pa se pokaže, ne tako redka življenska drama, ko mati umrje in novorojeni otrociček ostane sam z očetom. Ta igra je za smeh in solze. Konča se pa zelo veselo.

Vstopnice za te igre bodo prinesli otroci na dom in upamo, da ne bo hiše, ki bi ne poslala

vsaj enega ali dva k predstavi. Čisti dobiček gre za napravo ministrantovske obleke, katere potrebujejo precejšno število. Kdor kupi pokroviteljsko vstopnico ("Patron ticket") bo imel zagotovljen sedež, v katerem delu cerkvene dvorane bo hotel. Tudi imena pokroviteljev (Patrons) bodo tiskana na programu. Igre bodo prirejene: na novo leta popoldne ob 2 in zvečer o pol 8. Drugi dan, v nedeljo pa samo zvečer ob pol 8. Priide tudi vsi.

Ko je neki "progresivnež" poslal že ta sedmo "ženo" v Reno, Nevada, da vzame divorce, so se ondodni ameriški listi vendar toliko zbudili, da so začeli protestirati k tej pasji menjavi in so zahtevali, naj se žensko pošlje nazaj domov — toda kam domov?, ko je bil pa ta spak najbrže že v osmič "poročen." Sodnik Samuel Libowitz je rekel, govoroče juristom: "Ta človek je s svojim slabim zgledom storil več slabega, kot roparji in ubijavci." Kako resnične so te besede. In koliko sinov ameriških milijonarjev živi tako pasje življenje. To naj je sreča??!

Poziv na sejo podr. št. 21 SANS

V nedeljo, 12. decembra ob treh popoldne se vrši zelo važna seja naše podružnice SANSa v Slovenskem narodnem domu na 80 cesti. Vsi društveni zastopniki in kolektorji in sploh vsi, ki se zanimajo za to stvar, ste prijazno vabljeni, da se gotovo udeležite.

Seja je važna, ker je potrebna vso stvar urediti, posebno glede tega, bo li naša podružnica tudi v bodoče sodelovala s SANSom ali pa prejenjala z vsem poslovanjem. Torej pridite, ker je vaša navzočnost nujno potrebna.

Helen Tomažič, tajnica.

Če se otroci gredo pismonoše

Pripovedujejo o sledeči zgodbi, ki se je baje pripetila v nekem švabskem mestecu ob Bodenskem jezeru. Stiritletni deček in njegova triletna sestra sta dan za dnem opazovala mestne pismonoše, kako je prinašal pisma in ji spuščal v poštno nabiralnico po hišah. Sprva sta si mislila, da pač mora tako biti, pozneje pa jima je postajala ta zadeva vedno bolj zanimiva. Predvsem pa sta težko prenašala krivico, ki se je po njiju mnenju nekaterim godila.

Pismonoša je prinašal velike kupe pošte navadno le nekatere, na druge pa se ni hotel spomniti. Fantek je nekoč pismonošo predlagal, naj bo bolj pravičen in naj prinaša pisma vsem in ne samo nekaterim. Saj bi se dala pisma lepo razdeliti po hišah. Pismonoša se je prijazno nasmešnil, fantkov predlog pa je odklonil. Otrokom ni šlo v glavo, zakaj so odrasli tako trmast in si ne dajo nič dopovedati. Odlična misel jima je padla v glavo. Doma je bil v materinem predalu cel šop pisem. S temi bi se dalo nekako pomagati. Rečeno, storjeno.

Naslednjega dne sta otroka vzela z lepim modrim trakom povezan šop maminih pisem. Njuno bistro oko je šlo po vseh hišah za pismonošom. Točno sta vedela, kje so ta dan dobili pošto in kje ne. V prazne nabiralnike po hišah sta vrgla nato "njuno" pošto. Na ta način sta vsaj ta dan pomagala tistim, ki se jim je godila krivica... Zvečer sta se oče in mati čudila, zakaj sosedom uhaja smeh, če se srečajo. To skrivnost jim je kmalu pojasnil stric, ki je tudi prejel pismo malih pismonošev. To sta bila, citatelj je že gotovo uganil, pisma, ki sta jih pisala oči in mati, preden sta se vzela.

Kupujte vojne bonde!

Dvoje največjih vežbališč za ameriške marine je na Parris Island, S. C. in v San Diego, Cal.

Mi se zdaj vozimo proti Leskovci pripravi na Hubbard Rd. s svojim jesenskim koncertom. Ker smo ravno sredi najlepši viž, bo pametno, če nas pustiti tolika časa, da končamo. Saj se ne spodobi, da bi slavne pevce motili pri petju. Če hreče stoli v dvorani med koncertom, to je nekaj drugega, da bi pa pevcem segali v besedo, to se pa ne spodobi. Zato pustimo naš tercet za trenutek, naj napevajo pljušč, mi pa raje poslušamo tovrstne litanije, katere pripovedujejo kako slabi vrnivši lovci. To je treba spraviti na papir, dokler je stvar še gorka in sveža.

Takole pripoveduje Tone Baraga, ki zna prav zastaviti besedo, da se lepo sliši, o lovec, Cirilu Kunstlju, ki je podil strnjake po Pennsylvaniji oni tedni den v družbi drugih naših evropskih stiv jagrov.

Po nesreči, ali naključju, ali kakor je že bilo, skoro gotovo po pomoti, se je postavil naš kan srnjacek pred Cirilom in njegovemu risanico. Ker se je na njemu lovca škoda zdelo luknjasto, si lepo srnjakovo kožo, je natančno pomeril in prestrelil strnjaku obe prvi nogi tako, da bi hotel še naprej po svetu, moral najprej kupiti bergje. To se pravi srnjak, ne Ciril.

Seveda, srnjak je kleknal najbrže začuden, da mu je tak nepričakovano zmanjkalo pod nogami. Ko je Ciril videl srnjaka tam ležati, je šel do njega in ga začel z velikim padajenjem ogledovati. Srnce se je smejalo našemu lovecu, ki je, kot dober računalnik, spreten gostilničar, takoj izračunal, koliko porcijen mora pečenke bo vrgel ali dal srnjaku, kako je že tista o loveh, ki pila na medvedovo kožo?

Ko si Ciril ogleda srnjaka stegnih in drugih mesnatih delih, ga prime tudi za ročice, jih ves vzhičen ogleduje in vzkligne: "Hudimama, kako po rogovje ima! To bo pa ravno, no pasalo nad našo baro!" Kopal in menda ja!

V tistem hipu se pa srnjak nenadoma skesa in odpoje rilu svojo pečenko. Požene kviku in skoči na noge. To je dal po napravil tako naglo, da srnjak rogovje ravno mimo rilovega ušesa. Rogovje mirno, toda njegova kapa se nataknila srnjaku na rogovje predno se je Ciril dobro zagledal, je srnjak že izginil v gosti seveda, s Cirilovo kapo na glavi. Strela!

Baraga pravi, da mu ni znano, če je bilo Cirilu bolj hudo, no, če je bilo Cirilu hudo, za kapo ali za izgubljenega srnjaka, ker hodil je okrog v gozdu in vprašal vsakega loveca, ki ga je srečal: "Vi, ali ste kdaj videli kakega srnjaka s kapo?" Razume se, da je zadeva bila verjetna, zlasti še, če se je petila Cirilu Kunstlju in če je pripoveduje Tone Baraga. Edino no, kar meni na gre v glavo, je kako je mogel srnjak skočiti po konci in jo vlti v gozd, ko je imel odstreljenega predno nogi? Se reče, saj je bil to srnjak, ki je ušel iz svojega kusa, kjer so ga naučili hoditi po zadnjih nogah, ali ne? Seveda ni treba takoj zavijati očij vpit: ta je pa bos!

Pa naj bo to že kakor hoče, naj je bil Ciril, fakt pa je, da ta ali oni način, ki je bil, je privlekel lepega srnjaka v lov. Čestitamo! Hudobni srnci sicer nekaj trobežljajo, ki so bili srnjaki letos v Penistv, vaniji zelo dragi, pa to nam gre nič v nos.

Kupujte vojne bonde!

Kako se je Trebušnik vozil v Trst

Spisal Janko Mlakar

hrib morajo vrtati; ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

ga lezejo pokrovi piskrov polagoma navzdol, z njimi vred pa tudi loki. Tako se obok polagoma posede. Ko izprazni pi-skre, vzamejo tudi loke brez težave strani. Lesovje so že podrli poprej, in obrok je gotov. Tako obzidajo polagoma ves predor.

Včasih pa morajo tudi na dnu narediti obok, ako niso tla zadosti trdna. Tak predor je potem podoben zidani cevi, ki je potisnjena skozi hrib.

"Pravim, pravim," pohvali jo Trebušnik, "to si pa povedala dobro; sicer nisem vsega razumel, ker je preučeno; toliko pa le vem, da me to pot nisi naglala."

Ivanka je ravno končala "predavanje," ko pridemo v Grahovo. Kraj je tak, kakor sploh vsi v Baški dolini.

"Moj Bog," godrnjal je Grog, "kakšni kraji; potem se pa dobe celo ljudje, ki pravijo, da je tu lepo. Na desni in levi hrib, po sredi pa cesta, železnica in voda. Drugega ne vidim, odkar smo prišli iz Kranjskega. Da le morejo ljudje živeti v takih krajih!"

"Grog," pravi mu nato Ivanka, "če vam ni všeč, kar izstopite in pojdite čez Nemški Rut na Rodico, potem po vrheh na Črno goro, od tod pa doli v Bistrico! Slovensko planinsko društvo je tam gori zgradilo kaj imenitno pot. Hodili bode-t lahko celo od Rodice do Črne prsti z eno nogo po Goriškem, z drugo pa po Kranjskem. Tudi tebnili bode-t lahko, kamor se vam bo ravno zljubilo, ako bode-t kaj dosti zijali okrog. Zakaj razgled je ves čas silno lep; posebno Triglav se vidi jako krasno."

Bečkov Grog pa ni hotel ubogati Ivankine, ampak se je raje peljal z nami naprej.

Dalje prihodnjic

DELO DOBIJO

DEKLETA

za

lahko asemblersko delo

Čisto delo

Delo podnevi

Plača od ure in overtime

Ohio Chemical Co.

1177 Marquette
blizu E. 55. St. in St. Clair Ave.
(291)

TEŽAKI

Plača od ure

povrhu overtime.

Morajo biti državljani.

The American Stove Co.

Aircraft Division

1825 E. 40. St.

(291)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest. noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu.

se ne prijavite.

Employment Office opert

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan.

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(291)

MOŠKI Z VOZIČKI

delo znotraj

Razdeljevanje hrane delavcem

Plača od ure in overtime

Podnevi ali ponoči

The American Stove Co.

AIRCRAFT DIVISION

1825 E. 40. St.

(291)

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(293)

ŽENSKÉ

za

splošna dela v kafeteriji

podnevi ali ponoči

Plača od ure povrhu overtime

Morajo biti državljani

Lahko in prijetno delo

The American Stove Co.

AIRCRAFT DIVISION

1825 E. 40. St.

(291)

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

KAIRO IN TEHERAN

Velevažne konference, obdržavane v Kairu in Teheranu, so ustvarile vzorec za našo zmago.

Napravljeni zaključki kličejo za podporo vsakega posameznika, ki zamore investirati več denarja v vojne bonde zdaj.

INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES CORPORATION

MALI OGLASI

Soba se odda

V najem se da opremljena soba za eno ali dve dekleti. Vprašajte na 1144 Norwood Rd. Tel. HE 2783. (292)

Gnoj kupimo

Kupili bi en truck dobrega hlevskega gnoja. Plačam dobro. Kdor bi mogel pripeljati, naj se zgasi ali pripelje na 1338 E. 81. St., Cleveland, O. To je takoj južno od Superior Ave.

Pozor, gospodinje!

Naprodaj je Maytag pralni stroj v prvovrstnem stanju; nov kabinet sink, predvojni izdelek; rabljen Singer šivalni stroj, predelan za na elektrini pogon; malo rabljena kuhinjska peč na premog in dva. Vprašajte pri Oblak Furniture 6612 St. Clair Ave. HE 2978 (Dec. 10, 14, 16.)

Ugoden nakup

Naprodaj je bungalov 6 sob in 'sun room,' lot 45x197, garaža. Se lahko takoj vselite. Blizu Marcella in Lake Shore Blvd. 4 sobe cottage, vse ugodnosti, cena 2,200, takoj \$1,000.

J. Knific Realty

18603 St. Clair Ave.

IV 7540

Ako se nihče ne oglasi, pokličite KE 0288.

BE 100% WITH YOUR

BUY WAR BONDS

MALI OGLASI

Ugoden nakup

Tukaj je okolica in dom, na katerega boste ponosni. Nahaja se v Shore Acres, blizu jezera, severno od bulevarda in v bližini cerkve sv. Jeronima. Moderna 6 sob hiša za eno družino. Cena \$9,000. Lastnik bo moral k vojakom ter proda hišo ta teden za \$7,800. Prinesite nekaj gotovine s seboj.

George Strainic

15607 Waterloo Rd.

poleg North American banke

IV 6561 KE 4120.

(291)

Proda ali zamenja

Proda se ali zamenja hiša za 2 družini pri 140. St. ulični železnici blizu Eaton Axle. 5 sob zgoraj je praznih in se lahko takoj vselite, 5 sob spodaj pa do naša redno \$62.50; 2 garaži; cena \$5,900. Se vzame vaš lot v Euclidu na račun.

F. J. Turk

1112 E. 174. St.

IV 3153.

(294)

Pohištvo naprodaj

Prodaj nekaj rabljenega pohištva. Kdor želi kupiti, naj se zgasi po petih popoldne na 13823 Deise Ave. zgoraj. (Dec. 8, 10, 11.)

Dober kup

Naprodaj je električna hladilnica (Beverage cooler), sink (stainless) za baro in cash register. Vse v prvovrstnem stanju.

Oblak Furniture

6612 St. Clair Ave.

HE 2978

(Dec. 10, 14, 16.)

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdicott 311

MISTERIJA

ROMAN

Nathan je bil velik in suh, temne polti in zelenih oči. Njegov obraz je bil izrazit in živahen in je kazal bodisi obupno melanholijo, bodisi neizprosno krutost. Razen pogovorov z Misterijo ni skoraj znil besedice. Kapetan Bazil je bil vznemirjen, da je imel tako mirne potnike. Vsak dan si je čestital k izbiri kupčiji, ki jo je napravil, ko jih je sprejel na krov.

Misterija je bila v neprestani zvezi z Mygali. "Morska lastovka" je imela radio postajo in ni preteklo dneva, da ne bi Nathan sprejel ali oddal kake šifrirane brzojavke.

Med tem je bila jadrnica objadrala rtič Horn in nevarno valovje okoli njega in spet začela voziti proti severu. Misterijin namen je bil, izkrcati se v kakem argentinskem ali brazilskem pristanu. Toda v kate-

rem, tega še ni povedala.

V bližini južnega tečaja je parkrat snežilo, to je pa tudi bilo vse. Ves ostali čas so imeli krasno vreme, in moštvo, ki ni imelo skoraj nobenega dela, je zvečer poslušalo fantastične pripovedke, ki jih mornarji vedno prav radi čujejo.

To so bile starodavne povesti, ki prehajajo od roda do roda že skozi stoletja, povest o blodečem Holandeu, na podlagi katere je spisal Rihard Wagner svojo opero, povest o morski kači, o sirenah, kakor tudi starodavne tradicije o gusarjih Južnega morja.

Kadar pa mornarji ne pripovedujejo starih povesti, si izmišljajo nove. Najbolj nevedni mornar je neke vrste prerok, ki vidi najnavadnejše stvari v nadnaravni luči.

Ravno radi tega, ker je kapetan Bazil prepovedal, da se zanimajo za ogromni zaboj, ki ga je dal ukrčiti v San Francisku, in za katerega ni vedela niti Misterija, niti njeni ljudje, so se mornarji pogosto menili o tej skrivnostni stvari.

Ladja je začarana, o tem ni dvoma, je izjavil nekega večera Bolton, najstarejši med moštvo, s prepričevalnim glasom. Odkar smo odpotovali iz San Franciska, nismo ne enkrat imeli slabega vremena, kar ni naravno.

In ti si mnenja, da je ta zaboj temu vzrok? je vprašal drug mornar. Tem bolje, če je to fetiš, ki prinaša ladji srečo.

Toda Bolton je odkimal.

Take stvari se vedno slabo končajo, je zamrmral. Če vrage prisede k igri, je človek izgubil, še predno je začel. Meni bi bili ljubši krepki viharji, kot to proketo lepo vreme, ki nas samo dolgočasi.

Kaj pa misliš, da je v zaboji? je vprašal naiven Čilenec.

Kaj jaz vem! Enkrat smo na jadrnici "La Barbade" ukrčali velike lonce, ki so jih našli v andskih votlinah. V vsakem loncu je bila mumija Indi-

janca, vsa sključena, z brado na kolenih. Na vsem potu je moštvo tlačila mora. Končno se je neko lepo noč ladja kar meni nič, tebi nič pogreznila, ne da bi kdo vedel, kako se je to zgodilo. Od petnajstih mož posadke sem se rešil jaz edini.

Naravno! je dejal Čilenec in začel govoriti šepetaje. Duše Indijancev niso hotele zapustiti svoje domovine. Potegnile so ladjo na dno morja, to se samo ob sebi razume. Menda je tovor enake vrste v velikem zaboji.

Pravili so mi, je rekel eden mornarjev, da je v njem truplo soproge nekega milijarderja, maziljeno in zaprto v trojno krsto.

Ta zanimivi pogovor je nenadoma prekinil prihod zamorca Tambulija, kuharja "Morske lastovke," ki je ves prestrašen prihitel k moštvo.

Videl sem ga! ... je jecel in vrtel svoje velike preplašene oči. Dotaknil se me je.

Kdo pa? je vprašal Bolton nemirno.

Hudič, ki je v zaboji!

In Tambulijevi zobje so škepetali in njegov obraz, ki je bil navadno črn kot ebenovina, je postal siv od strahu. Ves se je tresel. Ko se je mola pomiril, je začel pripovedovati.

Šel sem doli po vodo, je razlagal zamorec, ko se naenkrat pokaže tik mene črna senca, se me dotakne in izgine v smeri velikega zaboja. Zdelo se mi je, da sem se dotaknil nečesa mehkega, kot svile ali peroti netopirja.

Strahovi imajo netopirske peroti, so vzkliknili preplašeni mornarji.

In kakšna je ta senca? je vprašal Bolton radovedno.

Zelo dolga in velika, suha in črna od noge do glave. Najbolj sem se pa ustrašil, ker je imela tudi obraz ves črn in brez oči, ust in nosa! ...

To je strašno! so vzkliknili vsi mornarji obenem.

Treutek pozneje, ko se me je dotaknila, je bila že čisto v drugem kotu. Nerazumljivo mi je, kako je mogla priti preko kupa sodov in zabojev.

Zakaj ne greš tega povedat kapetanu? je vprašal Čilenec.

Kaj še! Že zadnjič, ko se mi je zdelo, da sem opazil nekaj črnega, sem mu povedal, pa me je brenil in odšel ter dejal, naj se raje brigam za svojo kuhinjo.

Čeprav je kuhar precej pretiraval, je bila njegova povest vendar resnična. Med tem ko so mornarji ugibali, kake vrste duh bi mogla biti ta senca, se je ta pomikala naprej v spodnjem delu ladje in sicer z neverjetno spretnostjo.

Duh je bil oblečen v črn svilen triko — zato je Tambuli mislil, da se je dotaknil netopirjeve peroti — in stopil je k velikemu zaboji; dvignil eno desk pokrova in izginil.

Deska, ki je bila obita s klobučevino, se je poveznila, ne da bi napravila najmanjšega šuma, in misteriozni potnik je bil doma.

Pritisnil je na gumb in prižgal električno luč, ki je razsvetljevala notranjost zaboja, katera je bila opremljena z vso udobnostjo, ki je možna na tako tesnem prostoru. Na eni strani je bila polica s knjigami, na drugi pa omara polna konserv, prepečenca, vina in whiskyja, naslonjač, mizica in gugalnica.

Prebivalec te čudne kabine je slekel svoj črni triko in pokazal se je energični in pošten obraz Lionela Bradyja.

Ko je bil zvedel, da odpotuje Misterija z "Morsko lastovko," je iznašel to pogumno sredstvo, da zasleduje svojo sovražnico povsod, kamor bi se napotila, ne da bi se ji sanjalo, da je poleg nje.

S šopi bankovcev je pregovoril kapetana Bazila in njego-

vega tovariša, pomorskega agenta Harryja Beckerja, da vzameta na ladjo ogromni zaboj, o katerem je dejal, da je poln tajnih listin in da ga ne smejo pod nobenim pogojem odpreti. V štiriindvajsetih urah je bil zaboj izgotovljen in z vsem opremljen, kar je potrebno za dolgo potovanje.

Suhe baterije so dajale potrebno električno luč in na stotine nevidnih, s svetlom izvrzanih luknjic je dovajalo svež zrak. Ko se je Lionel poslovil od zvestega Tolliama, ni pozabil vzeti seboj svojih samokresov in dovolj nabojev, da bi bil mogel vzdržati tudi dolgo obleganje.

Skoraj vsako noč se je Lionel splazil iz svojega skrivališča in oblečen v črn svilen triko je šel na krov, da se malo giblje in navzgor svezega morskega zraka. Triko ga je varovalo, da ga v nočni temi ni bilo mogoče zlahka opaziti. Včasih je tudi zlezal na zadnji del ladje, kjer so bile kabine potnikov, in prisluškoval je njih pogovorom.

Na ta način je polagoma spoznal, kako silno mogočno je združenje Mygalov in s kako ogromnimi sredstvi razpolaga. Vse, kar so pravili o številu članov, o razširjenju združenja po Perziji, Egiptu, Kitajski in Indiji, ni bilo nič v primeri z istino.

Lionel se je vračal z enega svojih nočnih pohodov, ko ga je srečal zamorec Tambuli, ki se ga je silno ustrašil.

Mladi mož nikakor ni bil vznemirjen nad tem dogodkom, ki bi, če se bi ponovil, dovedel do odkritja njegovega skrivališča.

Za trenutek sem bil raztresen, si je dejal, in to je bilo bedasto. Preveč sem se navadil na te nočne pohode in na njih nevarnost, zato nisem več dovolj oprezen. Moram paziti.

Lionel se je udajal takim mislim, ko je naenkrat začul električni zvonec v nočni tišini.

Spet radio postaja, si je dejal. Brzojavka za Misterijo.

Trenutek je premišljal, potem se je pa spet oblekel v črni triko, ki je zakrival tudi nje-

govo lice. Vtaknil je browning v žep, ugasnil električno luč, tiho dvignil desko v pokrovu in izginil v temi.

ŠESTO POGLAVJE

Yoghijeva vizija.

Doab Sirmur, maharadža kneževine Ahrungabad pri Bombayu, je pravkar dovršil svoj obed. Servirali so mu ga

bili z vso razkošnostjo, ki je v navadi pri indijskih princih. Jedilnica je bila iz rožnatega marmorja, njen strop je bil okrašen z zlatimi arabeskami in vodomet je metal curek do vrha kupole. Od tod je padal nazaj v veliko školjko iz rdečega porfira. V velikih ploskih posodah so se počasi topili ko-

si ledu in električne pahljave s krili iz oranžne svile so razširjale po dvorani prijeten hlad, čeprav je zunaj vladala silna vročina.

(Dalje prihodnjije)

Kdor vedno pije — ne okuša; kdor vedno govori — nič ne misli. (M. Prior).

PRI—

Mandel's Shoe Store

boste dobili najbolj kompletno izbiro sliperjev in najnovejšo modo. Ti so najbolj idealno božično darilo za vsakega člana družine.

Mi smo tudi pripravili krasno zalogo obuval za moške in ženske. Zdaj je čas, da kupite, dokler še lahko izberete vsako mero.

Oglasite se pri nas in vprašajte za naš lep koledar.

Mandel's Shoe Store

KJER STE ZAGOTOVLJENI, DA VAM BODO ČEVLJI IZVRSTNO PRISTOJALI

6107 St. Clair Ave.
POLEG GRDINA SHOPPE

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

The May Co.'s Basement

BOŽIČNA TRGOVINA NA ENEM NADSTROPJU

Darila za dom!

Chenille pregrinjala

8.98 in 9.98

Druga
krasna
Chenille
pregrinjala
6.98 do 15.98

Krasna izbira—
od prvovrstnih
izdelovalcev v deželi!

Odlična izbira stilov in barv, ki presega vse, ki smo jih kdaj imeli! Monotone vtesani vzorci ... dvo-barvni obrisi cvetlice, več-barvni obrisi cvetlice ... zelo lepo se bodo podali z barvami v vaši spalnici! Vključite jih na vrhu liste kot najboljši zaželjena božična darila! Ozadja teh pregrinjali so v beli in pastelnih barvah roze, dusty rose, rust, zlato, hello, modre in aqua. Za veliko ali majhno posteljo—vse po zmernih cenah.

The May Co. Basement

TERMOSTAT INŠTALIRAN NA FURNEZIH ZA PREMOG IN PLIN

Vi si lahko prihranite na kurivu in v hiši boste imeli vedno enakomerno toploto, ako imate

MINNEAPOLIS HONEYWELL ELECTRIC JANITOR
all
SAMSEL DAMPER MOTOR CONTROL

Cena je od \$40 in naprej

Denite termostati tudi na vaš tank za vročo vodo, da bo grel avtomatično. VSE DELO IZVRŠENO OD EKSPERTOV

RODNEY ADAMS HEATING SERVICE
21601 Westport Ave. KE 5461

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

Glavna letna delniška seja

Prihodnjo nedeljo, 12. decembra t. l. se bo vršila naša letna delniška seja in sicer točno ob 2:30 popoldne v SDD na 10814 Prince Ave. Vsak delničar in delničarka naj se iste gotovo udeleži.

DIREKTORIJ SDD
10814 Prince Ave.